

ת"פ 27678/07/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 27678-07-18 מדינת ישראל נ' פלוני
בפני כבוד השופטת ענת חולתא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלוני

הנאשם

הכרעת דין

1. החלטתי להרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

רקע

2. נגד הנאשם הוגש ביום 11.7.18 כתב אישום המייחס לו עבירת **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

על פי כתב האישום, במועד הרלוונטי לכתב האישום והגברת ו"ב בני זוג נשואים, פרודים, ולהם ילד משותף כבן שנה.

א"א (להלן - המתלונן) הינו אביה של ו"ב.

ביום 12.5.18 בשעה 9:53 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם אל חצר ביתו של המתלונן, בכדי לקחת את בנו. כיוון שהנאשם הגיע באיחור של שעה, ו"ב והילד לא היו במקום.

בהמשך לכך, הנאשם הגיע למקום כשהוא אוחז בידו בלום והחל מגדף את המתלונן וצועק עליו.

בהמשך, הנאשם לקח "מנגל" שהיה בחצר הבית והטיח אותו ברצפה, תוך פיזור הגחלים לכל עבר, בעודו אוחז בלום.

בגין מעשים אלה מיוחסת לנאשם עבירת האיומים בהתנהגות.

עמוד 1

מהלך המשפט:

3. ביום 2.6.19 השיב הנאשם לכתב האישום וכפר במיוחס לו בכתב האישום כדלקמן:

הנאשם אישר את האמור בחלק הכללי.

לגבי עובדה 1 - הנאשם אישר שהגיע למקום לקחת את בנו, ו"ב והבן לא היו שם. הנאשם כפר בכך שהגיע למקום באיחור.

לגבי עובדה 2 - הנאשם אישר שאחז בידו בלום, אך לא בהקשר מאיים וכן הכחיש קללות וגידופים.

לגבי עובדה 3 - הנאשם אישר שלקח את ה"מנגל" וטען שה"מנגל" שייך לו והוא ניקה אותו.

נטען, כי מדובר בתלונה שהיא חלק ממסכת עינויים שהנאשם עובר מצד גרושתו והוריה, אשר מונעים ממנו לראות את הילד באופן מסודר.

נטען, כי גם הנאשם הגיש מספר תלונות כנגדם, לרבות תלונה כנגד המתלונן בגין תקיפתו. נטען, כי חומר החקירה הקשור בתיקים הנוספים מהווה חלק מעובדות הרקע לתיק זה.

באותו מועד הוגשו בהסכמה המוצגים הבאים:

ת/1 - דוח פעולה של השוטר גופמן;

ת/2 - דוח פעולה של השוטר נצר;

ת/3 - הודעת נאשם מיום 12.5.18;

ת/4 - דוח צפייה.

4. ביום 9.9.2019 התקיים דיון הוכחות, לשמיעת פרשת התביעה.

מטעם המאשימה העידו המתלונן **א"א**, אשתו **ל"א** וגרושתו של הנאשם **ו"ב**.

כמו כן, הוגשו המוצגים הבאים:

ת/5 - מסמך המרכז צילומי מסך של הודעות מהטלפון של ו"ב;

ת/6 - דיסק סרטון האירוע;

5. ביום 31.10.2019 התקיים דיון הוכחות, לשמיעת פרשת ההגנה.

מטעם הנאשם העיד **הנאשם** בעצמו והגב' **ל"ב** - אמו של הנאשם.

כמו כן, הוגשו המוצגים הבאים:

ת/7 - מסמך המוזכר במסגרת ההודעות המצולמות בת/5.

נ/1 - אישור מיום 13.5.18 בדבר הגשת תלונה בגין הפרת הוראה חוקית.

נ/1 א - אישור מיום 14.5.18 בדבר הגשת תלונה בגין הפרת הוראה חוקית.

נ/1 ב - אישור מיום 16.5.18 בדבר הגשת תלונה בגין הפרת הוראה חוקית.

נ/1 ג - אישור מיום 16.11.18 בדבר הגשת תלונה בגין הפרת הוראה חוקית.

נ/1 ד - אישור מיום 18.1.19 בדבר הגשת תלונה בגין הפרת הוראה חוקית ותקיפה סתם.

נ/2 - תדפיס הודעות וואטסאפ מיום 16.5.18.

נ/4 - אישור מיום 22.8.17 בדבר הגשת תלונה בגין הפרת הוראה חוקית.

6. בהמשך להחלטה קודמת, ביום 27.11.19 הוגש **נ/5** - זיכרון ניד תיעוד מטעם הנאשם לאירוע מינואר 2019.

יצוין, כי המאשימה התנגדה להגשת הסירטון, שעניינו אירוע שהתרחש כשמונה חודשים לאחר האירוע בנימוק שאיננו רלוונטי ומחמת שמדובר במידע לא שלם בנוגע לאירוע זה, שנחקר במשטרה והתיק נגנז.

7. הדיון שנקבע לתאריך 13.11.19 לסיכומים בעל פה נדחה לתאריך 4.12.19, בשל המצב הביטחוני ששרר באזור באותה עת.

8. הדיון שנקבע לתאריך 4.12.19 נדחה בשל נסיבות אישיות של ב"כ המאשימה לתאריך 18.12.19.

9. הדיון שנקבע לתאריך 18.12.19 נדחה לבקשת ב"כ המאשימה לתאריך 18.3.20.

10. הדיון שנקבע לתאריך 18.3.20 בוטל בשל מצב החירום ועל כן הורה בית המשפט על הגשת סיכומים בכתב.

תמצית סיכומי הצדדים:

11. המאשימה עתרה לתת אמון בעדויות עדי התביעה והראיות שהוגשו על ידה, ולהרשיע את הנאשם בעבירת האיומים

עמוד 3

המיוחסת לו בכתב האישום.

המתלונן העיד, ששמע רעש מחוץ לדלת וכשפתח את הדלת ראה את הנאשם עומד ליד הדלת ובידו לום. הנאשם קילל וכן אמר "אתם תמותו" ובתגובה שאל המתלונן האם בא להרוג אותו. הנאשם שאל היכן בנו והחל להכות במנגל שהיה בחצר. כשעמד ליד הרכב, הנאשם דחף אותו. כתוצאה מכך, המתלונן סיפר כי חש מאוים ומפוחד מהתנהגותו המאיימת של הנאשם.

הנאשם הודה בחקירתו במשטרה, כי דחף את המתלונן כשהיה בסמוך לרכב.

אשת המתלונן מסרה בעדותה, כי שמעה רעש חזק וכשהמתלונן פתח את הדלת ראתה את הנאשם אוחז בלום ואמר אני אהרוג אתכם, לקחתם את הבן שלי, תמותו כולם ובדומה לעדות בעלה, סיפרה גם היא על זריקת המנגל בחצר. אשת המתלונן סיפרה, שפחדה, שהנאשם יחפש את בתה ויפגע בה. כן העידה, שמדובר בלום שהיה ברשות הנאשם, ולא בחצר ביתם, כפי שהנאשם טען.

הסרטון שצולם ע"י המתלונן, תומך בתלונה, הגם שהמתלונן החל לצלמו רק לאחר האיומים.

הוכח שהנאשם היה כעוס וסבר, לטענתו, שמונעים ממנו לראות את בנו. על רקע זה, יש באירוע ללמד על הכוונה לאיים על המתלוננים באמצעות הלום ולהפחידם.

אין מחלוקת שו"ב לא היתה עדה לאירוע, אך מהתכתובת שבינה ובין הנאשם עובר לאירוע ניתן להבין שהנאשם אכן הגיע באיחור לאסוף את הבן, וכשהגיע היא כבר לא היתה במקום. עדות ו"ב מלמדת שהנאשם היה נסער, ותומכת בהקשר המאיים של המלל ושל ההתנהגות.

גרסת הנאשם שהחזיק בלום במקרה, וטענתו שהתכוון לנקות את המנגל אינה סבירה ויש לדחותה.

טענת הנאשם שהלום היה בחצר נסתרה על ידי המתלונן ואשתו ויש להעדיף אותה על פני עדות הנאשם. עדות הנאשם שהלום הונח בחצר כפרובוקציה לא ברורה וגם לא נמסרה בעת חקירתו, שם נחקר במפורש באיומים באמצעות לום.

המסמכים שהגישה ההגנה לגבי תלונות שהוגשו על ידי הנאשם ואמו נבדקו לגופן והגורם המוסמך במשטרה החליט לגנוז אותן. גם תלונות לגבי הפרות של הסכם הסדרי הראיה אינן רלוונטיות להליך זה ודין להתברר בבית המשפט לענייני משפחה. בנוגע לאירוע מינואר 2019, מדובר באירוע המאוחר לאירוע שבכתב האישום וגם לגבי הגורם המוסמך החליט לגנוז את התיק.

12. **ב"כ הנאשם** עתרה לזיכויו של הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום. מדובר באירוע שהרקע לו הוא התנהלות הקבועה של ו"ב ושל הוריה, שעשו כל שביכולתם למנוע מהנאשם לראות את בנו באופן קבוע וסדיר, בהתאם להחלטות בית המשפט לענייני משפחה ובנוסף, התנהלות פוגענית של בני המשפחה כלפי הנאשם.

לא ניתן לבודד את האירוע שבכתב האישום מהראיות לגבי התנהלות העקבית והקבועה של המעורבים במניעת מימוש הסדרי הראיה, וכן התנהלות פוגענית ופילית כלפי הנאשם.

התנהלות זו מבססת את זכות הנאשם להגנה מן הצדק.

הנאשם תאר בגילוי לב את תחושת חוסר האונים שלו בשל ההתנהלות הנמשכת.

הנאשם העיד על הפרות במימוש הסדר הראיה במהלך שנת 2018 והגיש כתמיכה לטענות תכתובת **נ/2**.

אמו של הנאשם העידה על איום שהשמיע המתלונן כלפיה ביולי 2017, שיכניס את בנה למאסר, וכן ציינה שהמתלונן גרם באופן תמידי לפרובוקציות.

ו"ב והוריה שיקרו בבית המשפט כשטענו שהסדרי הראיה התקיימו בצודה סדירה, והדבר עלה מתשובותיהם המתפתלות ומהתבטאויות שלהם בחקירה הנגדית.

בנוגע לאירוע שבכתב האישום, הנאשם הגיע לבית הוריה של ו"ב לאחר שלא ענתה לטלפונים שלו ולהודעות ששלח ועזבה את הבית עם הבן, כשהוא היה אמור לאסוף אותו ולכן נאלץ להגיע לבית המתלונן. בהגיעו למקום הבחין בחפצים השייכים לו - כלי עבודה שבורים ומנגל. הנאשם הבחין בלום בחצר והתכוון להשתמש בו לנקות את המנגל, ולשים את החפצים ברכב. בשלב זה שמע שדלת הכניסה נפתחת ושמע את המתלונן צועק לעברו

"מה באת להרוג אותי". הנאשם השיב שהוא רוצה לראות את בנו והדברים מתועדים בבירור בסרטון שצולם (**ת/6**). בשלב זה הנאשם פנה לרכבו ואשתו של המתלונן היא שיצאה אחריו בניסיון לתרץ מדוע שוב הם אינם עומדים בהסדרי הראיה.

לדברי הנאשם, כשפנה אל הדלת הלום היה מוחזק בידו באופן בלתי מועד והוא לא הוחזק באופן מאיים. הנאשם הכחיש שקילל את בני הבית והדבר נראה בסרטון.

עדות המתלונן כוונה להסלים את האירוע ולמרות טענתו שפחדו מהנאשם הם הלכו אחריו לכיוון רכבו.

טענת המתלונן שהנאשם תקף אותו בדחיפה, אינה נתמכת בסרטון.

גם טענת המתלונן שהנאשם אמר לו "אתם תמותו, אני אעשה הכל שתמותו כולם", אינה נתמכת בסרטון.

המתלונן ואשתו תיאמו ביניהם גרסאות והדבר עולה מעדות המתלונן.

גם לאחר האירוע ו"ב ו"ב והוריה המשימו להתנכל לנאשם ועל כך הוגשו מספר תלונות (**נ/1**). אחד מרגעי ההסלמה ביחסים התרחש בינואר 2019, כפי שמתועד ב **נ/5**, שם המתלונן תוקף את אמו המבוגרת של הנאשם, וגם בעניין זה המתלונן שיקר בעדותו וטען לאלומות כלפיו, שאינה נראית בסרטון. המתלונן שיקר גם בטענתו שבעקבות אירוע זה הופנה לבית החולים ונבדק כל היום, כשהתברר שפנה לבית החולים רק למחרת האירוע ושחרר לאחר שעתיים וחצי. בסרטון נראה גם שאמו של הנאשם הותקפה בצינור מים, כשאשתו של המתלוננת צוחקת. בעדותה אישרה שבעלה תקף את הנאשם ואת אימו בינואר 2019 "כי הוא לא בא בזמן שלו" (עמ' 23 ש' 29), וכן טענה שאמו של הנאשם הכתה את בעלה בצעצוע ששקל 700 גרם, באותו אופן שבו העיד גם הבעל, דבר המעיד על כך שתיאמו עדויות ביניהם.

ההפרות של הסכם הסדרי הראיה הן שיטתיות, ואין לקבל את עמדת המאשימה שהן מינוריות.

האירוע מינואר 2019 רלוונטי להליך, שכן הוא מחזק את טענות הנאשם לגבי התנהלות ו"ב ומשפחתה וכן הוא מלמד על השרירותיות בהתנהלות המאשימה, שסגרה את תלונות הנאשם. על כן קמה לנאשם טענת הגנה מן הצדק בשל

אכיפה בררנית.

לחלופין, עומדת לנאשם הגנת זוטי דברים, המותנית בקיומם של ארבעה תנאים מצטברים: טיבו של המעשה, נסיבותיו, תוצאותיו והאינטרס הציבורי.

באשר לטיב המעשה - מדובר בעבירת איומים באמצעות התנהגות שאיננה ברף הגבוה.

באשר לנסיבות המעשה - האירוע הינו על רקע יחסים עכורים בין הנאשם לפרודתו והוריה, אשר אינם מאפשרים לו לראות את בנו באופן סדיר וכן קיימות תלונות מצד הנאשם כלפי פרודתו ובני משפחתה שנסגרו.

באשר לתוצאות המעשה - מידת הפגיעה במתלון מינימלית ולא נגרמה לו כל פגיעה פיזית.

ובאשר לאינטרס הציבורי - לא ניתן לומר כי הייתה פגיעה משמעותית בערך החברתי המוגן ומעשה העבירה לא הצמיח מידה מינימלית של סכנה לציבור והשפעתו היא כה מזערית, עד שאין זה ראוי להכתיים את מבצעו בהרשעה פלילית ויש להתחשב בנסיבותיו האישיות של העושה - הנאשם נעדר עבר פלילי כלשהו.

דין והכרעה

13. לאחר שבחנתי את הראיות וטענות הצדדים המסקנה המתחייבת היא, כי יש להרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום, לאחר ששוכנעתי כי לא נותר ספק סביר באשמתו.

14. עדות המתלון, בצירוף עדויות אשתו ו"ב, ובחינת גרסת הנאשם אל מול הנצפה בסרטון **ת/6** אינה מותירה מקום לספק במקרה זה.

האירועים ה"נוספים"

15. הנאשם התמקד במסגרת הגנתו באירוע שהתרחש בינואר 2019, כשבעה חודשים **לאחר** האירוע שבפניי, על מנת לתמוך בטענתו, כי הוא נפל קורבן למעשי המתלון ואשתו ובת הזוג לשעבר, ו"ב.

המדובר באירוע בגינו הוגשו תלונות במשטרה (**נ/1ד**). נמסר, כי התיק נגנז על ידי הגורם המוסמך במשטרה.

בהקשר זה הנאשם הגיש גם אישורים על הגשת תלונות במשטרה **כולן במועד המאוחר למועד האירוע שבפניי** בגין עבירות הפרת הוראה חוקית שעניינן טענות לגבי אופן ביצוע הסכם המשמורת בין הנאשם לו"ב (**נ/1ג-נ/1א**). **אמו** של הנאשם הגישה תלונה בעבירת איומים באוגוסט 2017 (**נ/4**). נמסר, כי כל התיקים נגנזו ואין כל טענה בפניי כי הנאשם הציג על כך באופן המוסדר בחוק.

ציפיית הנאשם כי בית המשפט יכריע בסוגיות הקשורות במשמורת ילדים ואופן יישום הסכמי משמורת, במסגרת הליך פלילי זה היא בלתי סבירה. מדובר בעתירה שדינה דחייה גם לו התייחסה לאירועים **קודמים** לאירוע שבפניי, מקל וחומר משמדובר באירועים **מאוחרים** כך שגם לשיטת הנאשם, אירועים **אלה** אינם יכולים להסביר את התנהגותו באירוע נושא

כתב האישום.

הוא הדין בנוגע לאירוע מינואר 2019, שגם לגביו נמסר כי התיק נגנז ואין טענה כי הנאשם השיג על כך בדרך הקבועה בדין.

יודגש, כי חרף התנגדותה העקבית של המאשימה, בית המשפט התיר לנאשם להרחיב את היריעה **מאד** בנוגע לאירועים צדדים ומאחרים, על מנת שלא לפגוע בהגנתו, ולו כזית. אך לאחר שבית המשפט נחשף ובחן את כל המסמכים והראיות שהנאשם ביקש לבחון נמצא, כי אין בהן לסייע לו בהגנתו באירוע **זה**. יובהר עוד, כי גם **אם** הנאשם צודק בטענותיו לגבי התנהגות נפסדת של המתלונן ואשתו באירוע מינואר 2019 (ואין בראיות שבפניי אף לא בסרטון שהגיש **נ/5** כדי לאפשר קביעה כזו באופן פוזיטיבי ונטול ספקות), לא היה בכך כדי להסביר את התנהגותו באירוע שבפניי, שהתרחש חודשים קודם לכן.

אין מדובר במצב דברים, כפי שבית המשפט נחשף אליו לפעמים, שאירוע אלימות המיוחס לנאשם, מוצא מהקשר בדרך של הגשת כתב אישום סלקטיבי, כאשר בין המעורבים קיימים **באותה עת או ברקע בעבר הקרוב** אירועי **אלימות נוספים**, שעל בית המשפט להיחשף אליהם על מנת להבין את תמונת המצב ולהעריך את מהימנות העדויות.

במקרה זה, המסקנה המתחייבת היא, שטענות הנאשם לגבי האירועים הנוספים נושא המסמכים שהציג אינן רלוונטיות כלל ואין מקום לקיים את אותם משפטים "צדדיים" כציפיותו.

הרקע לאירוע בכתב האישום

16. בכל הנוגע לאירוע שבפניי, עולה מהראיות והעדויות שהובאו לבית המשפט, כי הנאשם הגיע לחצר בית המתלונן, כדי לקחת את בנו.

17. **ו"ב** העידה בעניין זה, שהנאשם היה אמור לאסוף את הילד בסביבות תשע בבוקר והיא עמדה בחוץ עם הילד, שלחה לנאשם הודעות, חיכתה לו זמן רב ולאחר שלא ענה החליטה לעזוב (עמ' 30 ש' 1-6).

עדות זו נתמכת ב**ת/5** - צילומי מסך מהטלפון הנייד של ו"ב ולפיהם החל מהשעה 8:52 ו"ב שלמה לנאשם מספר הודעות, שהנאשם לא השיב עליהן, ובשעה 9:40, כתבה לו שהם יוצאים לטייל וכן כתבה "האם אתה מתכוון לקחת את הילד?".

הנאשם לא הגיב להודעות.

18. עדות ה**נאשם** התאפיינה במלל מרובה וארכנות בנושאים שונים וצדדיים. במוקד גרסתו הטענה, שו"ב והוריה מנעו ממנו מפגשים עם בנו לאורך זמן, לרבות הפרה של הסכמים שנקבעו בחסות בית המשפט. הנאשם תיאר את מאמציו בהקשר להסדרי הראיה ואת הפעולות השונות בהן נקט בתגובה להתנהלות זו.

במסגרת המלל הרב ושטף הדיבור, הנאשם התקשה להתמקד בשאלות שנשאל ואגב כך נוצרו גם סתירות בין עדותו בבית המשפט ובית אמרתו במשטרה, וכן הנאשם הרשים כמי שנמנע ואף מתחמק מלהשיב במפורש לשאלות שנשאל בנושאים הרלוונטיים למחלוקת ולאירוע עצמו. תחת זאת, הנאשם הפליג שוב ושוב לאירועים הצדדיים. הרושם שנותר הוא, שהנאשם אכן טעון וכעוס כלפי ו"ב והוריה בקשר לעניינים שאינם בסמכות בית משפט זה, והרחבת היריעה כמו גם תוכן עדותו נועדו להסיט את הדיון מהאירוע שבכתב האישום לאותם עניינים אחרים, תוך טשטוש אחריותו בנוגע לאירוע שבכתב האישום.

19. למעשה, כאשר נרשמה התייחסותו העניינית של הנאשם לאירוע, הרי הוא מאשר, בסופו של דבר, את עיקר עדותה של ו"ב ולפיה חרף האמור במסמך **ת/7** הנאשם **לא** היה אמור לאסוף את הילד יום קודם (ביום שישי 11.5.18) אלא ביום האירוע שבת 12.5.18. בעניין זה, ראו תשובותיו השונות והסותרות במהלך עדותו, עד לאישור הדברים (עמוד 41 משורה 13, עמוד 42 משורה 3, עמוד 45 משורה 2) וכן ראו, לאחר שמעומת עם הודעתו במשטרה **ת/3** ועם התכתובות **ת/5**: **"עכשיו אני נזכר, זה שהחלפנו משישי לשבת זה מה שהחלפנו אצל העו"ס ומה שטענתי קודם זה היה החלטה מבית משפט"** ובהמשך אמר: **"פלוס מינוס זה מה שאני זוכר"** (עמ' 45 ש' 9-17).

בנוסף, בסופו של דבר, הנאשם גם מאשר את עדויות עדי המאשימה, שאחר להגיע לאסוף את הבן ביום האירוע. חרף טענתו, שהודיע על כך **מראש** (ולא רק לקראת השעה 10:00, לאחר כשעה איחור, כפי שהעידה ו"ב ונתמך בצילום ממכשיר הטלפון שלה), לא הוצגה על כך כל ראיה מטעמו ועדותו בעניין זה נותרה גלמודה, ובאופן שאיננו מתיישב עם הראיות האחרות (ראו החל מעמוד 46).

התנהלות הנאשם באירוע עצמו

20. המתלונן העיד, שהנאשם לא דפק בדלת, אלא הוא יצא החוצה בעקבות רעש ששמע **"אחרי זה יצא לגינה שלי, לקח מנגל והתחיל לתת מכות על הגרניט ברצפה"** (עמ' 9 ש' 20-25; עמ' 10 ש' 1-11). **"3 דפיקות עם כל הכח"** (עמ' 14 ש' 30-31).

המתלונן מסר בעדותו כי הנאשם לא היה רגוע **"אני פותח דלת ורואה אדם עם לום, אדם בא אליי הביתה עם לום והמצב שלו, לא היה רגוע, יצא והתחיל לשבור וגם נתן מכה.. שמעתי מכות"** (עמ' 14 ש' 7-13).

21. גם אשתו של המתלונן העידה, שהייתה במטבח ושמעה רעש (עמ' 21 ש' 18-20) ובהמשך תיארה גם את הטחת המנגל והרשת, בדומה לתיאורי בעלה (עמ' 22 ש' 1-4).

22. המתלונן ואשתו העידו, שלמרות חששם מהנאשם, האישה פנתה אל הנאשם וניסתה להרגיעו ולהסביר לו, שו"ב שלחה לו הודעות וחיכתה לו זמן רב בחוץ ואז עזבה (עמ' 15 ש' 7-15; עמ' 21 ש' 18-27).

23. הנאשם איננו מכחיש, שכשהגיע לבית המתלונן היה עצבני ורצה לראות את הבן שלו (עמ' 47 ש' 10-13; עמ' 48 ש' 17-18; עמ' 50 ש' 20-23). עם זאת, לדבריו, לא איים על המתלונן וכן שלל הקשר מאיים להתנהגותו - הן

בהחזקת הלום והן בהטחת ה"מנגל".

הנאשם טען, שהרים את הלום שהיה מונח בחצר על מנת לנקות את המנגל ואת הרשת, השייכים לו, ושגם הם היו זרוקים בחצר. לדבריו, כשהגיע אל הבית דפק על הדלת ואף אחד לא ענה והוא החליט לעזוב את המקום ולצורך הגשת תלונה במשטרה. בדרך לרכב, אסף את החפצים. לדבריו, אז שמע את הדלת נפתחת ואת המתלון צורח שהוא "בא להרוג אותם" והוא חזר לפתח הדלת שם עמד המתלון: **"החזקתי את הדברים בשני ידיים, אז כנראה הורדתי את המנגל ולקחתי את הלום ושמעתי אותו והלכתי לדלת, אז פשוט הלכתי עם הלום"** (עמוד 48, שורה 29) ובהמשך העיד: **"לא זוכר מה היה, תכלס"** (שורה 32).

ראו גם בהמשך, לשאלת ב"כ המאשימה, מדוע לא נמנע מהחזקת הלום ביד כשהוא נעמד מול המתלון בביתו, בפרט לאור עדותו לסכסוך קודם עם המתלון הנאשם העיד: **"לא הרגשתי את המשקל שלו בידיים, זרמתי והלכתי לכיוון הרעש. זה לא משקל שלא יודע מה. אז לא הרגשתי את זה בידיים לא יכול להסביר את זה"** (עמוד 49, שורה 29).

בעת חקירתו המשטרה, הנאשם בחר שלא לספר מיוזמתו על הלום, אלא רק לאחר שאלה מפורשת, ואף שידע כבר מראשית הדברים ש"יש סיפור עם הלום" (עמ' 51 ש' 8-16) לדבריו, לא סיפר על כך כי **"לא חשבתי שזה חשוב, באתי להסביר שחשוב היה לי הסדרי ראייה שלא מתקיימים"** (עמ' 51 ש' 27). זאת, אף שבשלב זה הנאשם נחקר כחשוד לאחר אזהרה מפורשת בעקבות תלונת המתלון.

24. עוד לדברי הנאשם, המתלון פתח את הדלת וישר אמר "מה אתה רוצה להרוג אותי" ואף צרח. לדברי הנאשם, המתלון **"תכנן את זה שאני אפול בפח"** וטווה מראש את האירוע. לדבריו המתלון **"רגיל לשקר"** (עמוד 49 משורה 12).

הנאשם טוען, שגם לאחר צפייה בסרטון אינו רואה כל איום בהתנהגותו אלא רואה את עצמו נתון תחת המניפולציות של המתלון והוא עצמו היה קר רוח (עמוד 50).

25. בנוגע לעדות הנאשם, שהתכוון לעזוב את המקום כדי להגיש תלונה במשטרה, ראו, בד בבד, גם את עמוד 47 משורה 12 **"אמרתי שלא אלך למשטרה כי זה בזבוז זמן"** ובסופו של דבר, אין מחלוקת, שהמתלון הוא שהגיש תלונה במשטרה והנאשם נחקר רק בהמשך לאחר שהתקשרו אליו (עמוד 52 **"יכול להיות שגם התקשרו"**; **"לקח לי עשר דקות רבע שעה להגיע למשטרה"** ולעומת זאת: **"אולי אחר כך הלכתי לאכול לא זוכר את זה אבל אני זוכר משהו מהר הגעתי למשטרה"**).

26. יש לדחות את עדות הנאשם בנוגע להתנהגותו באירוע נושא כתב האישום כבלתי מהימנה. דברי הנאשם, אינם מתיישבים עם השכל הישר או עם ההיגיון ובעיקר, אינם מתיישבים עם הסרטון **ת/5**.

על מנת לקבל את גרסת הנאשם יש להניח, שהמתלון הניח במכוון את הלום ואת ה"מנגל" והרשת בחצר, מתוך ידיעה מראש שהנאשם יאחר להגיע לאסוף את בנו, ו"ב כבר תעזוב את המקום, והנאשם יבחין בחפצים השייכים לו ויבחר לאסוף אותם באותו המעמד ולהיענות לצרחות ההתגרות של המתלון בכך שיתייצב עם הלום בפתח הבית אל מול המצלמה הפועלת והמכוונת לפניו.

מדובר, בכל הכבוד, בספקולציה מופרכת.

עדות זו בלתי מתקבלת על הדעת גם לו קיבלתי את טענת הנאשם (שלא הוכחה, ונשללה על ידי העדים) שהלום אותו החזיק היה מונח בחצר הבית והנאשם לא הביא אותו מראש ברכבו, כפי שנטען על ידי עדי המאשימה.

27. מעבר לכך ובעיקר, עדות הנאשם נסתרת מהנצפה בסרטון. הנאשם נראה בו בבירור מחזיק את הלום בידו, ביד מאוגרפת ושפת גופו מאיימת. הנאשם מסנן את המילה "טעות" מבין שפתיים חשוקות כשהוא עומד מול דלת הבית ברגליים פשוקות והמתלון נשמע דובר אל המצלמה וגולו רועד מפחד ומהתרגשות. אשתו של המתלון נראית בבירור, כשהיא מנסה להרגיע את הנאשם, מדברת אליו בקול רך ורגוע וגם פוסעת אחריו אל המכונית, חרף הפצרות המתלון שלא תתקרב, ומנסה להרגיעו. התנהגות האישה מתיישבת עם עדותה, שחששה שהנאשם ינסה לחפש את ו"ב ולפגוע בה.

לא התרשמתי מהתנהגות מניפולטיבית מצד המתלון ואשתו, כנטען.

הטחת המנגל והרשת

28. בנוסף, נראה הנאשם בסרטון, כשהוא מטיח בתוקפנות ובאלימות על גבי הרחבה המרוצפת את ה"מנגל" ולאחר מכן את הרשת ולוקח אותם לרכבו.

29. הנאשם אישר כי לקח את המנגל ששייך לו ואישר כי הטיח את המנגל ברצפה "על מנת לנקותו" - **"אני יכול להגיד שככה אני עושה כל פעם שאני מנקה את הרכב, אני לוקח אותו וזורק על הרצפה שכל הלכלוך והשומן יצא, ככה אני תמיד עושה"** (עמ' 40 ש' 13-14).

בהמשך עדותו מסר כי דפק את המנגל פעמיים כדי לנקותו. פעם אחת לאחר שדפק בדלת ולא ענו לו ופעם נוספת מאוחר יותר (עמ' 49 ש' 3-7).

30. גם אם אכן מדובר בחפצים השייכים לנאשם (ואין מיוחסת לנאשם עבירה בנוגע לנטילת חפצים אלה), האופן שבו מטיח אותם על הרחבה המרוצפת (המבהיקה בלובנה ובניקיונה) היא אלימה ואגרסיבית ואיננה מתיישבת כלל עם התנהגות תמימה של "ניקיון". התנהגות זו היא חלק מהתנהגותו האגרסיבית הכללית של הנאשם, ומתיישבת עם העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

31. נוכח האמור לעיל עדות המתלון הנתמכת בבירור מהנצפה בסרטון מתקבלת כאמינה, ועדות הנאשם

שאינה מתיישבת עם הנצפה בסרטון נדחית כבלתי אמינה. ההתנהגות המיוחסת לנאשם מבססת את עבירת האיומים באופן שאינו מותיר מקום לספק - הן לאור עדות המתלונן ואשתו, הן לאור קולו המפוחד והנרגש הנשמע בסרטון והן לאור ההתרשמות הבלתי אמצעית מהמעשים ומשפת הגוף, שאכן יש בהם תוקפנות ואגרסיביות והם מאיימים ומטילים אימה.

סוף דבר

32. נוכח כל אמור לעיל, בהתבסס על עדות המתלונן, הנתמכת היטב בעדויות רעייתו ובתו ובצילום ההתכתבות בין בתו לנאשם ובסרטון המתעד את האירוע, ולאחר שמצאתי את עדות הנאשם בלתי מהימנה ושאין בה להסביר באופן סביר את העולה מראיות המאשימה, אני מרשיעה את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ג תמוז תש"פ, 15 יולי 2020, במעמד הצדדים